

ὡς καθὼς τὸ ἐτίμησεν ὁ Ἰωάννης Δημήτρη Μανωλᾶ βαλμένος καὶ ἀπὸ τὰ δύο μέρη χωρὶς φιλοπροσωπίαν. Καὶ κράζονται πληρωμένοι μέχρι ὀβλοῦ, τὸ ὅποιον πράγμα νὰ τὸ ἔχουν μαζὶ παιδίων παιδίων καὶ ἐγγονίων ἐγγονίων καὶ ὅ,τι σπόρο ἤθελε βάλει ὁ ἅγιος σακέλιος εἰς τὸ ἄνωθεν πράγμα, νὰ βάνουν τὸ μισὸν οἱ κουντουβερνάροι καὶ ὅ,τι καρπὸν ἐξαποστείλῃ ὁ ἅγιος Θεός, νὰ μηνᾶ ὁ ἅγιος σακέλλιος τῶν κουντουβερνάρων του, νὰ πηγαίνουν νὰ παίρνουν τὰ μισά ...».

359

1695-1788. Ιδιωτικά δικαιοπρακτικά έγγραφα. Σμύρνη.

Β. Σφυρόερας, «Πέντε δικαιοπρακτικά έγγραφα Σμύρνης», *Μικρασιατικά Χρονικά* 14 (1970), σ. 169-175, αρ. 1-5.

360

1695-1810. Ιδιωτικά δικαιοπρακτικά έγγραφα. Κώστος, Λεύκες, Τζίπιδος (Πάρος).

Ν. Ἀλιπράντης, «Ἀνέκδοτα παριανὰ έγγραφα τῆς τουρκοκρατίας. Α' Ἑγγραφα Πνευματικῆς Στέγης Μαρπήσσης», *Παριανὰ* 1 (1979), σ. 7-10 αρ. 1-2· *Παριανὰ* 3 (1980), σ. 67-73 αρ. 3-6· *Παριανὰ* 4 (1980), σ. 109-112, αρ. 7· *Παριανὰ* 5 (1981), σ. 18-20, αρ. 8.

361

1696. Επισκοπική απόφαση. Σαντορίνη.

Φ. Κατσίπης, «Ὁ ἄγνωστος "ταπεινὸς ἀρχιεπίσκοπος Σαντορίνης Γεδεών καὶ ἐξαρχὸς πατριαρχικός"», στον τόμο *Σαντορίνη, Ἀθήνα* 1971, σ. 166.

ΑΝΑΓΝΩΡΙΣΗ ΚΤΗΤΟΡΙΚΩΝ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΩΝ ΚΑΙ ΥΠΟΧΡΕΩΣΕΩΝ ΣΕ ΝΑΟ. Ο ΚΤΗΤΟΡΑΣ ΕΧΕΙ ΤΟ ΔΙΚΑΙΩΜΑ ΑΠΕΡΙΟΡΙΣΤΗΣ ΔΙΑΘΕΣΕΩΣ ΣΤΟΥΣ ΚΛΗΡΟΝΟΜΟΥΣ ΤΟΥ

1696

«Ἐμπροσθεν τῆς ἡμῶν ταπεινότητος καὶ τῶν παρευρεθέντων ἱερέων καὶ προεστώων ἐλθόντες ὁ εὐλαβέστατος πρωτοπαπᾶς κὺρ Ἀντώνιος καὶ Νικολάκις Γύζης, οἱ ὅποιοι ἐκίνησαν ἀγωγὴν ἀναμεταξὺ αὐτῶν, καὶ ἀνέφερον περὶ τῆς Ἐκκλησίας τοῦ Σωτῆρος Χριστοῦ, εἰς τὰ πλάγια στὸ Καστέλι τῆς Ἀπάνω Μερᾶς, ζητῶντες ὁ Νικολάκις νὰ πάρῃ τὴν αὐτὴν Ἐκκλησίαν ἀπὸ τὰς χεῖρας τοῦ πρωτοπαπᾶ κὺρ Ἀντωνίου, δικαιολογούμενος, ὡς ὑπάρχει ἡ Ἐκκλησία ἀπὸ τοὺς παλιοὺς αὐτοῦ συγγενεῖς. Ἦγουν τοῦ ποτὲ αὐθέντη Γιαννουλάκι Συρίγου. Ὅθεν ἐξετάσαμεν ἀκριβῶς περὶ τῆς αὐτῆς ὑποθέσεως, ἐζητήσαμεν μαρτυρίας ἀξιοπίσταις. Καὶ ἦλθεν ὁ αὐθέντης Μαθιουδάκις, υἱὸς τοῦ ρηθέντος Γιαννουλάκι Συρίγου,

καὶ ἐμαρτύρησεν ἐν φόβῳ Θεοῦ πῶς ἄλλον δὲν γινώσκει μόνον πῶς ὁ πατέρας του ἔκανε σπερνολείτουργον καθέκαστον χρόνον στὴν αὐτὴν Ἐκκλησίαν, εἰς τὴν ἐορτὴν τοῦ Ἀγίουσπου μηνός, διὰ ψυχικὴν αὐτοῦ σωτηρίαν, οὐχὶ δὲ πῶς νὰ ἦτον ἐδική του ἡ Ἐκκλησία ἢ ἀπὸ τοὺς συγγενεῖς αὐτοῦ. Μόνον κατὰ τὴν τάξιν ποῦ ἔχουν ἐδῶ οἱ χριστιανοί, καὶ κάνουν ἄρτοκλασίαις καὶ πανήγυραις ἐν ταῖς μνήμαις τῶν ἁγίων. Τούτῳ τρόπῳ (τοιουτοτρόπως) ἐόρταζεν καὶ ἐκεῖνος, καὶ οὐχὶ πῶς νὰ εἶχεν κανένα δικαίωμα κτητορικόν ... Ἐτι δὲ ἦλθον καὶ οἱ παρόντες ὑπογεγραμμένοι ἱερεῖς καὶ χριστιανοί, καὶ ἐμαρτύρησαν ἀπάνω εἰς τὴν ψυχὴν τους, πῶς ὁ παπᾶ Νικήτας ἀνάκτισε (ἀνεκαίνισε), καὶ ἐμεγάλωσεν τὴν αὐτὴν Ἐκκλησίαν, ἐξουσιάζοντάς την εἰς ὅλην του τὴν ζωὴν καὶ τὴν ἐπρουκοδότησε καὶ δύο ἀμπέλια. Μετὰ δὲ τὸν θάνατον τοῦ παπᾶ Νικήτα ἀνέμεινεν ἡ Ἐκκλησία εἰς τὴν ἐξουσίαν τῆς αὐτοῦ θυγατρὸς, κατὰ τὴν παραγγελίαν ποὺ ἄφισαν ἐγγράφως ὁ πατὴρ αὐτῆς, καὶ φαίνεται μέχρι τῆς σήμερον. Ἡ ὁποία ἔβανεν ἐφημέριον ἕως οὗ ἐγένεν ἱερέας ὁ γαμβρὸς αὐτοῦ πρωτοπαπᾶς κὺρ Ἀντώνιος καὶ ἐφημερεύει εἰς τὸν αὐτὸν Ναὸν μέχρι τῆς σήμερον, χρόνους τριάντα ἔξη. Ὅθεν ἡ ταπεινότης ἡμῶν, κατὰ τὴν μαρτυρίαν τῶν ἱερέων καὶ χριστιανῶν, καὶ τὴν διαθήκην τοῦ παπᾶ Νικήτα, καὶ κατὰ τὴν παλαιὰν συνήθειαν, ποῦ ἐπεκράτησεν, νὰ ἔχουν ἐξουσίαν οἱ κτήτορες τῶν Ἐκκλησιῶν νὰ ταῖς προουκοδοτίζουν εἰς τὰ παιδιὰ τους καὶ εἰς τοὺς συγγενεῖς τους, καὶ νὰ πηγαίνουν ἀπὸ παιδὶ ἕως παιδί. Ἀποφασίζομεν καὶ ἡμεῖς νὰ εἶναι ἡ αὐτὴ Ἐκκλησία εἰς τὴν ἐξουσίαν τοῦ πρωτοπαπᾶ κὺρ Ἀντωνίου καὶ τῶν κληρονόμων καὶ διαδόχων αὐτοῦ, νὰ ψάλλῃ καὶ νὰ ἱεουργῇ ἐν τῷ αὐτῷ Ναῷ, νὰ εὐλογῇ, καὶ νὰ ἀγιάζῃ τοὺς χριστιανούς, καὶ νὰ συνάζῃ πάντα τὰ Ἐκκλησιαστικὰ εἰσοδήματα καὶ δικαιώματα, τιμώμενος καὶ ἀγαπώμενος ὑπὸ πάντων. Μετὰ δὲ τὸν αὐτοῦ θάνατον, νὰ ἀνεμένη (παραμένη) ἡ Ἐκκλησία εἰς τὴν ἐξουσίαν τοῦ παιδίου του, ποὺ θέλει παραγγεῖλει, μὲ ὅλα της τὰ δικαιώματα, ἔχοντος χρέος, ὅποιος ἔχει τὴν Ἐκκλησίαν, νὰ τὴν φωταγωγῇ κατὰ τὴν τάξιν, νὰ ψάλλεται καὶ νὰ ἱεουργεῖται ταῖς Κυριακαῖς καὶ ταῖς δεσποτικαῖς ἐορταῖς, νὰ μὴ λείπῃ καθεκάστην ἡ ἀκολουθία ἀπὸ τὸν αὐτὸν Ναόν ...».

362

1696. Παραχώρηση εισοδημάτων μονῆς. Κέρκυρα.

Α. Καραθανάσης, «Συλλογὴ βενετικῶν ἐγγράφων γιὰ τὸν Ἡλία Μηνιάτη (1696-1710)», *Ἑλληνικά* 25 (1972), σ. 320, αρ. Α4.

363

1696-1852. Ἰδιωτικά δικαιοπρακτικά ἐγγράφα, επισκοπικὴ καὶ κοινοτικὴ ἀπόφαση. Ἀρμόλια (Χίος).

Σ. Καββαδᾶς, *Ἀρμολογικὰ ἀπὸ χειρόγραφους κώδικες*, Ἀθήνα 1976, σ. 116-117, 120-131, 126-130, 134-136, 136, 140-147, 153-156.